

דָּבָר אַחַר צְוֹאֲרֵף דָּא אֲוֲרִייתָא דְּבַעַל פֶּה, הַלְכָה לְמֹשֶׁה מְסִינִי, מְקַטְרֵת מִזֶּה אָמַר מֶר, וּלְבוֹנָה לְבוֹן הַהֲלָכָה, מְפַל אַבְקַת רוּכַל דָּא צְדִיק דְּאִית בֵּיה מְפַל מִינִים, וְדָא נְהִיר לָהּ לְאֲוֲרִייתָא דְּבַעַל פֶּה, וּמְיָד (דף קמ"ו ע"א) דְּאִיהִי מְתַקְשָׁטָא בְּכָל מִינֵי תְכַשִּׁיטִין, יְרוּשָׁלַם דְּאִיהוּ צְוֹאֲר עֲלֵמָא, קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא אֶסְחָר לָהּ, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (זכריה ה ט) וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱם יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב, וְאִיהוּ מְחַבֵּק לָהּ בְּתַרְיִן דְּרוּעִין, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (שיר השירים ב ו) שְׁמָאֵלוּ תַחַת לְרַאשֵׁי וַיִּמְנוּ תַחֲבַקְנִי.

דָּבָר אַחַר, צְוֹאֲרֵף - זו תורה שבעל פה, הַלְכָה לְמֹשֶׁה מְסִינִי, מְקַטְרֵת מִזֶּה - אָמַר מֶר, וּלְבוֹנָה - לְבוֹן הַהֲלָכָה, מְפַל אַבְקַת רוּכַל - זֶה צְדִיק שֵׁישׁ בּוּ מְפַל מִינִים, וְזֶה מְאִיר לְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, וּמְיָד כְּשֶׁהִיא מְתַקְשָׁטָא בְּכָל מִינֵי תְכַשִּׁיטִים, יְרוּשָׁלַם שְׁהִיא צְוֹאֲר הַעוֹלָם, הַקְדוּשָׁא בְּרִיף הוּא מְקִיף אוֹתָהּ, זֶהוּ שְׁכַתוּב וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱם יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב, וְהוּא מְחַבֵּק אוֹתָהּ בְּשִׁתֵּי זְרוּעוֹת, זֶהוּ שְׁכַתוּב שְׁמָאֵלוּ תַחַת לְרַאשֵׁי וַיִּמְנוּ תַחֲבַקְנִי.

וַיְדִין דְּמִטְרוֹנִיתָא פְּלָה קְדִישָׁא, אֵינוֹן רְשִׁימִין פְּלָהוּ בְּשִׁמָּא דִּיהוּ"ה, כְּגוֹוֹנָא דָּא (אמר המגיה הלשון מוטעה ונ"ל שהלשון כד) בְּכַף י', בְּחֻמְשׁ אֶצְבָּעֵן ה', בְּדְרוּעָא דִילָהּ ו', בְּכַתְף דִילָהּ ה', בְּכַתְף דִילָהּ מְצוּיָרִין כְּמָה שְׁרִטוּטִין כְּעֲנַפִּין דְּאִילָנָא דְּחַיִּי, לְרִשְׁמָא בֵּיה דְּאִיהוּ עֵץ חַיִּים, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בֵּיה וְתַמְכִּיָּה מְאֲשֵׁר, מִימִינָא דִילָיָה אֲתִיְהִיבַת אֲוֲרִייתָא דְּבַכְתָּב, מְשִׁמָּאֵלָא דִילָיָה אֲוֲרִייתָא דְּבַעַל פֶּה, וּבְאֵן אֲתִיְהִיבוּ בְּתַרְיִן לוּחִין, דְּאֲתַמֵּר בְּהוּן (שיר דה) שְׁנֵי שְׂדֵיךָ פְּשִׁנֵי עֲפָרִים תְּאָמִי צְבִיָּה. וְעוֹד ו' אִיהוּ אֲוֲרִייתָא דְּבַכְתָּב, דְּאֲתִיְהִיבַת בְּתַרְיִן דְּרוּעִין דְּאֵינוֹן שִׁית פְּרָקִין, וּבְאֵן אֲתִיְהִיבַת בְּתַרְיִן לוּחִין, דְּאֵינוֹן שְׁנֵי שְׂדֵיךָ, וְאֵינוֹן י' י' (ובְּהוּן צוּרַת ז'), וּבְהוּן צָר, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב וַיִּיצֶר, וְאֵינוֹן בְּתוּלִין דְּעֲלִימָתָא דְּאִיהִי אֲוֲרִייתָא דְּבַעַל פֶּה, דְּאֲתַמֵּר בְּהוּן (שמות לב ט) וַיִּשְׁבֵּר אֶתֶם תַּחַת הַהָר חֲתָן דִילָהּ, הִהוּא דְּאָמַר (דברים כב כ) לֹא נִמְצְאוּ בְּתוּלִים לְנַעֲרָה (שם ט), וְעֲנָשׁוּ אוֹתוֹ מֵאָה כֶּסֶף אֵלֶיךָ מֵאָה בְּרַכָּאן (שם), וְלוֹ תְהִיָּה לְאִשָּׁה לֹא יוּכַל לְשַׁלְּחָהּ בְּגִלוּתָא כָּל יְמֵיוּ.

וַיְדִין דְּמִטְרוֹנִיתָא פְּלָה קְדִישָׁא, אֵינוֹן רְשִׁימִין פְּלָהוּ בְּשִׁמָּא דִּיהוּ"ה, כְּגוֹוֹנָא דָּא (אמר המגיה הלשון מוטעה ונ"ל שהלשון כד) בְּכַף י', בְּחֻמְשׁ אֶצְבָּעֵן ה', בְּדְרוּעָא דִילָהּ ו', בְּכַתְף דִילָהּ מְצוּיָרִים כְּמָה שְׁרִטוּטִים כְּמוֹ הַעֲנַפִּים שֶׁל עֵץ חַיִּים, לְרִשְׁם בּוֹ שֶׁהוּא עֵץ חַיִּים. זֶהוּ שְׁכַתוּב עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בֵּיה וְתַמְכִּיָּה מְאֲשֵׁר. מִימִינֵינוּ נִתְּנָה תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, וְאִיפֹה נִתְּנָה? בְּשִׁנֵי לוּחוֹת, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם שְׁנֵי שְׂדֵיךָ פְּשִׁנֵי עֲפָרִים תְּאָמִי צְבִיָּה. וְעוֹד, ו' הִיא תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שְׁנַתְּנָה בְּשִׁתֵּי זְרוּעוֹת, שְׁהֵם שֶׁשֶׁה פְּרָקִים, וְאִיפֹה נִתְּנָה? בְּשִׁנֵי לוּחוֹת, שְׁהֵם שְׁנֵי שְׂדֵיךָ, וְהֵם י' י' (ובְּהֵם צוּרַת ז'), וּבְהֵם הוּא צָר, זֶהוּ שְׁכַתוּב וַיִּיצֶר, וְהֵם שְׁתֵּי בְּתוּלוֹתֶיהָ שֶׁל הָעֲלָמָה שְׁהִיא תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם וַיִּשְׁבֵּר אֶתֶם תַּחַת הַהָר, הַחֲתָן שְׁלָהּ, אוֹתוֹ שְׁאָמַר לֹא נִמְצְאוּ בְּתוּלִים לְנַעֲרָה וְעֲנָשׁוּ אוֹתוֹ מֵאָה כֶּסֶף, אֵלוּ מֵאָה בְּרַכּוֹת, וְלוֹ תְהִיָּה לְאִשָּׁה לֹא יוּכַל לְשַׁלְּחָהּ לְגִלוּתָא כָּל יְמֵיוּ.

שְׁבַחָא דְגּוּפָא, (שיר ז ח) **זאת קומתך דמתה לתמר, ומאן דיִדע שעור קומה דילה איהו ירית עלמא דאתי דאיהו ו', דאתמר ביה** (ירמיה יז יג) **מקנה ישראל יהו"ה, מקנה דאיהו קומה דילה שעור דילה, שעור קומה דא צדיק, דאתמר ביה** (תהלים צב יג) **צדיק פתמר יפּרח, ועלה אתמר דמתה לתמר.**

שבחו של הגוף, זאת קומתך דמתה לתמר, ומי שמכיר שעור הקומה שלה, יורש את העולם הבא שהוא ו', שנאמר בו מקנה ישראל יהו"ה, המקנה שהוא הקומה שלה, השעור שלה. שעור הקומה זה צדיק, שנאמר בו צדיק פתמר יפּרח, ועליה נאמר דמתה לתמר.

דאתמר בה, (שמות טו כז) ויבאו אלימה ושם שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים, תרין עשר עינות אלין אינון תרין עשר פרקין, דאינון שית בתרין דרועין ושית בתרין שוקין, הָדא הוא דכתיב (שיר השירים ה יד) **ידיו גלילי זָהב ממלאים בתרשיש, מאי בתרשיש בתרי שש, בתרין דרועין שית פרקין, וכן שית אחרנין בתרין שוקין, (שם טו) שוקיו עמודי שש, אלין אינון י"ב עינות מים. שבעים תמרים די בהון צדיק פתמר יפּרח הא אינון חמש אצבעאן, ובהון תליסר פרקין, אינון ח"י, וכן ח"י ביד ימין, תלתין ושית, וכן ח"י ח"י בתרין רגלין, הא ע"ב, (אמר המגיה תימה כי הפרקין ארבער ואיך אמר תליסר), שבעין דלהון שבעין תמרים, תרין צדיקי פתמר יפּרח בהו.**

שנאמר בה ויבאו אלימה ושם שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים, שנים עשר עינת אלו הם שנים עשר פרקים, שהם ששה בשתי זרועות וששה בשתי שוקים. זהו שכתוב ידיו גלילי זָהב ממלאים בתרשיש, מהו בתרשיש? בתרי שש, בשתי זרועות ששה פרקים, וכן ששה אחרים בשתי שוקים. שוקיו עמודי שש - אלו הם שנים עשר עינות מים, שבעים תמרים שבהם צדיק פתמר יפּרח הרי הם חמש אצבעות, ובהן שלשה עשר פרקים - הם שמונה עשר, וכן שמונה עשר ביד ימין - שלשים וששה, וכן שמונה עשר שמונה עשר בשתי רגלים - הרי שבעים ושנים, שבעים שלהם שבעים תמרים, שני צדיקים פתמר יפּרח בהם.

ובהון פתיב (שם ז ב) מה יפּו פּעמיך בנעלים פת נדיב, נעלים דילה נעילת החג ונעילת הפסח, ולא צריך לאתחזאה קדם נעלים דחול, דאינון שאור וחמץ, ועלייהו אמר למשה (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך, דתרומה וחולין פגוונא דא לא צריך לאתערבא תרומה בקדש, וכן מלאכה דחול לא צריך לאתחזאה קדם מלאכה דקדש דאיהו מלאכת הפהנים, וכן אש דחול לא צריך לאתחזאה בשפת קדם אש דקדש, דכלהו חול ואחרנין קדש, ובגין דא מני המבדיל בין קדש לחול.

ובהם פתוב מה יפּו פּעמיך בנעלים פת נדיב, הנעלים שלה נעילת החג ונעילת הפסח, ולא צריך להראות לפני נעלים של חל, שהם שאור וחמץ, ועליהם אמר למשה של נעליך מעל רגליך, שתרומה וחולין כמו זה, לא צריך לערב תרומה עם קדש, וכן מלאכה של חל לא צריכה להראות לפני מלאכה של קדש, שהיא מלאכת הפהנים, וכן אש של חל לא צריכה להראות לפני אש של קדש, שכלם חל ואחרים קדש, ומשום זה צוה המבדיל בין קדש לחל.

הא ציון דאיהי שכינתא נפקא בכל קשוטין
 דיילה, וכל עלמא מורין לה באצבע, הדא
 הוא דכתיב (ישעיה לג כ) חזה ציון קרית מועדנו,
 וחתן נפיק מעוטר לגבה, וכל עלמא אמרי (שיר
 ג יא) צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה
 בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו וביום
 שמחת לבו, חתונתו שכינתא עלאה, שמחת
 לבו שכינתא תתאה, יום דתרווייהו עמודא
 דאמצעייתא, בוצינא קדישא הא פלה
 מתקשטא לגבי בעלה דאיהו יהו"ה, ברא
 דמלפא. (דף קמו ע"ב).

תקונא שביעאה

(זהו תקון כז)

דא איהו בראשית ברא אלהי"ם, בראשית
 אבא ואימא, יהו"ה אלהינו, ברא
 יהו"ה, ברא דאבא ואימא, אלהי"ם ברתא,
 ועלייהו אתמר (ויקרא יט ג) איש אמו ואביו
 תיראו, (שמות כ יב) כבוד את אביך ואת אמך,
 אביך דא קודשא בריך הוא, אמך דא שכינתא,
 דחילו דיילה בפקודין דלא תעשה, אוקירו
 דיילה בפקודין דעשה, וכל אינון דמקיימי
 פקודי דעשה עלייהו אתמר (שמואל א ב ל) כי
 מכבדי אכבד, ואינון דעברין על לא תעשה
 עלייהו אתמר ובזי יקלו. אמר בוצינא קדישא
 רבי רבי, ומה הוא אוקירו ובזיון לקודשא
 בריך הוא בפקודין דעשה ולא תעשה, אלא
 בודאי פד שכינתא איהי בגלותא, כל מאן
 דעביד מצוה לאקמא לה מן גלותא, פאלו
 אוקיר לקודשא בריך הוא.

למרבא דהוה ליה קטטה עם מטרוניתא,
 וארמא לה מן היכליה, ואיהי אזלת
 לגבי שכינתא, והלא כל מאן דמקבל לה
 בביתה ואוקיר לה (ודאי אוקיר למלכא), ועאיל

הנה ציון, שהיא השכינה, יוצאת
 בכל הקשטים שלה, וכל העולם
 מורים עליה באצבע, זהו שכתוב
 חזה ציון קרית מועדנו, והחתן
 יוצא מעטר אליה, וכל העולם
 אומרים צאינה וראינה בנות ציון
 במלך שלמה בעטרה שעטרה לו
 אמו ביום חתונתו וביום שמחת
 לבו. חתונתו - השכינה העליונה,
 שמחת לבו - השכינה התחתונה,
 היום של שניהם - העמוד
 האמצעי, המנורה הקדושה, הרי
 הפלה מקשטת לבעלה שהוא
 יהו"ה, בן המלך.

תקון שביעי

זהו תקון כ"ז

זהו בראשית ברא אלהי"ם,
 בראשית אבא ואימא, יהו"ה
 אלהינו, ברא יהו"ה, בנם של
 האב והאם, אלהי"ם הבת,
 ועליהם נאמר איש אמו ואביו
 תיראו, כבוד את אביך ואת אמך,
 אביך זה הקדוש ברוך הוא, אמך
 זו שכינה, היראה שלה - במצוות
 לא תעשה, הכבוד שלה -
 במצוות עשה, וכל אלו
 שמקיימים מצוות עשה, נאמר
 עליהם פי מכבדי אכבד, ועל
 אותם שעוברים על לא תעשה,
 עליהם נאמר ובזי יקלו. אמר
 המאור הקדוש: רבי רבי, ומהו
 כבוד ובזיון לקדוש ברוך הוא
 במצוות עשה ולא תעשה? אלא
 ודאי כשהשכינה בגלות, כל מי
 שעושה מצוה להקים אותה מן
 הגלות, כאלו כבוד את הקדוש
 ברוך הוא.

למרבא שהיתה לו קטטה עם
 הגבירה, וזרק אותה מהיכלו,
 והיא הלכה לשכינה, והלא כל
 מי שמקבל אותה בביתו ומכבד
 אותה, (ודאי שמכבד את המלך), ומכניס
 שלום בינה לבין בעלה, הלא כל

שְׁלָם בִּינְהָא וּבִין בְּעָלָהּ, הִלָּא כָּל יִקְרָא דְעֵבִיד
לָהּ לְמַלְפָּא עֵבִיד, דְּאָם מְלָפָא פְּעַס עֲלֵהּ זְמַנָּא
חָדָא אוּ תְרִין, יְהֵא לִיהּ שְׁלָם עֲמָהּ וַיַּחְזִיר לָהּ
לְבִיתֶיהָ, וְאִיהוּ שְׁאִיל לָהּ מָאן אֹקִיר לָךְ אוּ
מָאן זְלִזְל בְּךָ, אוּ אָם תְּרִין לָהּ לְמַלְכוּתָא
אַחְרָא.

בְּגִזְוֵנָא דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְרִין לָהּ
לְשְׁכִינְתָּא, וְאַרְמֵי לָהּ מִבֵּיתֶיהָ, הִדָּא
הוּא דְכָתִיב (ישעיה נ א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה
אַמְכֶם, וְהִלָּא כָּל מָאן דְּאֹקִיר לָהּ בְּגִלּוּתָא
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֹקִיר, אוּ מָאן דְּמִזְלִזְל
בֵּהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִזְלִזְל, וּבְגִין דָּא כִּי
מְכַבְּדֵי אַכְבֵּד וּבִזֵּי יִקְלוּ, דְּאָף עַל גַּב דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא זְבִין לָהּ בְּחוּבִין דְּבִנְהָא בְּגִלּוּתָא
רְבִיעָא, אִיהוּ נְטִיר לָהּ וְאִיהוּ יִפְרוּק לָהּ,
וְרָזָא דְמַלְהָ (שמות כא ז) וְכִי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ
לְאִמָּה לֹא תִצָּא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים, אֲלָא תִפּוּק
בֵּת חוֹרִין, בְּגִין דְּבְגִלּוּתָא קְדָמָא דְלֹא הָוּת
לָהּ בְּעָלָהּ דְּאִיהִי אֹרִייתָא חִירוֹ דִּילָהּ, לֹא
נִפְקַת לָהּ בֵּת חוֹרִין, וְנִפְקַת בְּחַפְזוֹן פְּעֻבְדָּא
דְּבִרְח מְרַבּוּנִיהּ וְלֹא אִית לָהּ שְׁטַר חִירוֹ, אֲבָל
בְּפוּרְקָנָא בְּתַרִּיתָא דְאִית לָהּ בְּעָלָהּ דְאִיהוּ בֶן
חוֹרִין, לֹא תִצָּא בְּחַפְזוֹן וְלֹא תִצָּא כְּעֶבְדִּין,
דְּאִתְמַר בְּהוֹן עֶבְדִּים הֵינּוּ לְפִרְעָה בְּמִצְרַיִם,
אֲלָא תִפּוּק בֵּת חוֹרִין, וּבְגִין דָּא כִּי יִמְכּוֹר אִישׁ
אֶת בֵּיתוֹ לְאִמָּה לֹא תִצָּא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים.

וּמְנַלָּן דְּאֹרִייתָא אִיהוּ חִירוֹת, הִדָּא הוּא
דְכָתִיב (שמות לב טז) וְהִמְכַתֵּב מִכְּתָב
אֱלֹהִים הוּא חִירוֹת עַל הַלְחַת, וְאִיהוּ יְהֵא לָהּ
בְּפוּרְקָנָא בְּתַרִּיתָא חִירוֹת מִמְלֵאךְ הַמּוֹת, דְּלֹא
יְמוּת מְשִׁיחַ בֶּן אֶפְרַיִם, חִירוֹת מְשַׁעֲבּוּד מְלֻכְיִת
דְּלֹא יִשְׁתַּעֲבְדוּן בֵּהּ וּבְבִנְהָא לְעָלָם, וִיְהֵא לָהּ
חִירוֹ וּלְבִנְהָא מְכָל מְרַעִין בִּישִׁין דְּעֵלְמָא

הַכְּבוֹד שְׁעוֹשָׂה לָהּ, הוּא עוֹשָׂה
לְמַלְךְ, שְׁאָם הַמְּלָךְ כּוֹעֵס עֲלֶיהָ
פְּעַס אַחַת אוּ פְּעַמִּים, יְהִיָּה לוֹ
שְׁלוֹם עֲמָהּ וַיַּחְזִיר אוּתָּהּ לְבֵיתוֹ,
וְהוּא שׁוֹאֵל אוּתָּהּ, מִי כְּבֹד
אוּתָּךְ? אוּ מִי זְלִזְל בְּךָ? אוּ אָם
גְּרַשׁ אוּתָּהּ לְמַלְכוּת אַחְרָת?

כְּמוֹ כֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גְּרַשׁ
אֶת הַשְּׁכִינָה וְזָרַק אוּתָּהּ מִבֵּיתוֹ,
זֶהוּ שְׁכַתוֹב וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה
אַמְכֶם, וְהִלָּא כָּל מִי שְׁמַכְבֵּד
אוּתָּהּ בְּגִלּוּת, הוּא כְּבֹד אֶת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אוּ מִי שְׁמִזְלִזְל
בֵּהּ, הוּא מִזְלִזְל בְּקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וּמְשׁוּם זֶה כִּי מְכַבְּדֵי אַכְבֵּד
וּבִזֵּי יִקְלוּ, שְׁאָף עַל גַּב שְׁהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְכַר אוּתָּהּ בְּחַטָּאֵי
כְּנִיָּהּ בְּגִלּוּת הֶרְבִּיעִית, הוּא שׁוֹמֵר
אוּתָּהּ וְהוּא יְגַאֵל אוּתָּהּ, וְסוּד
הַדְּבָר - וְכִי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ
לְאִמָּה לֹא תִצָּא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים,
אֲלָא תִצָּא בֵּת חוֹרִין, מְשׁוּם
שְׁבִגִלוּת הֶרְאִשׁוּנָה, שְׁלֹא הָיָה לָהּ
בְּעָלָהּ, שְׁהִיא הַתּוֹרָה, הַחֲרוּת
שְׁלָהּ, לֹא הוֹצִיא אוּתָּהּ בֵּת חוֹרִין,
וַיִּצָּא בְּחַפְזוֹן כְּמוֹ עֶבֶד שְׂבוּרָח
מְאֹדוֹנוֹ וְאִין לוֹ שְׁטַר שְׁחִירוֹ,
אֲבָל בְּגֵאָלָהּ הַאֲחִירוֹנָה, שִׁישׁ לָהּ
בְּעָלָהּ שְׁהוּא בֶן חוֹרִין, לֹא תִצָּא
בְּחַפְזוֹן וְלֹא תִצָּא כְּמוֹ עֶבְדִּים,
שְׁנֵאֲמַר בְּהֶם עֶבְדִּים הֵינּוּ לְפִרְעָה
בְּמִצְרַיִם, אֲלָא תִצָּא בֵּת חוֹרִין,
וּמְשׁוּם זֶה כִּי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ
לְאִמָּה לֹא תִצָּא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים.
וּמְנַלָּן לָנוּ שְׁתוּרָה הִיא חִירוֹת? זֶהוּ
שְׁכַתוֹב וְהִמְכַתֵּב מִכְּתָב אֱלֹהִים
הוּא חִירוֹת עַל הַלְחַת, וְהוּא יְהִיָּה
לָהּ בְּגֵאָלָהּ הַאֲחִירוֹנָה חִירוֹת
מִמְלֵאךְ הַמּוֹת, שְׁלֹא יְמוּת מְשִׁיחַ
בֶּן אֶפְרַיִם, חִירוֹת מְשַׁעֲבּוּד
מְלֻכְיִת, שְׁלֹא יִשְׁתַּעֲבְדוּ בֵּהּ
וּבְבִנְיָהּ לְעוֹלָם, וְתִהְיֶה לָהּ חִירוֹת
וּלְבִנְיָהּ מְכָל הַחַטָּאִים הֶרְעִים שֶׁל
הָעוֹלָם, שְׁהֶם עֵרַב רַב, וַיִּשְׂרָאֵל